

Sygn. akt IC 296/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26.02. 2013r.

Sąd Rejonowy w Lubaniu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący – SSR Jerzy Chruściak

Protokolant – Anna Mroczkowska-Jełowicka

po rozpoznaniu w dniu 26.02.2013r. w Lubaniu

z powództwa A. S.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Towarzystwo ubezpieczeń S.A. w W. na rzecz powoda A. S. kwotę 4. 700 zł,- (cztery tysiące siedemset złotych) z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 22.05.2012r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego (...) Towarzystwo ubezpieczeń S.A. w W. na rzecz powoda A. S. kwotę 1.890 zł,- (jeden tysiąc osiemset dziewięćdziesiąt złotych) z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 22.05.2012r. do dnia zapłaty,

III. dalej idące powództwo oddala,

IV. zasądza od pozwanego (...) Towarzystwo ubezpieczeń S.A. w W. na rzecz powoda A. S. kwotę 2.296, 40 zł,- tytułem zwrotu kosztów sądowych.

Sygn. akt IC 296/12

UZASADNIENIE

A. S. pozwem z dnia 05.07.2012r. wniósł o zasądzenie od Towarzystwa (...)A. z/s w W. na jego rzecz kwoty 5.500,00zł tytułem odszkodowania za zniszczony w wyniku kolizji pojazd powoda wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22.05.2012r. do dnia zapłaty, a także o zasądzenie od pozwanego kwoty 1.890,00zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres 21 dni wraz z odsetkami od dnia 22.05.2012r. Nadto domagał się zasądzenia na jego rzecz zwrotu kosztów prywatnej kalkulacji szkody wysokości 270,60zł oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na uzasadnienie swojego roszczenia wskazał, iż w wyniku kolizji z dnia 09.04.2012r., której sprawca był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego uszkodzeniu uległ pojazd powoda marki F. (...) o nr rej. (...) . W związku z powyższym A. S. zgłosił szkodę pozwanemu. Po przeprowadzeniu procesu likwidacji szkody pozwane Towarzystwo (...) ostatecznie uznało, iż naprawa samochodu należącego do powoda jest ekonomicznie nieuzasadniona i zakwalifikowało szkodę w pojeździe, jako całkowitą . Z tego tytułu wypłacono A. S. odszkodowanie w kwocie 26.100,00zł. Nadto zakład ubezpieczeń akceptując stawkę przyjętą przez powoda w umowie najmu pojazdu zastępczego w wysokości 90 zł za dobę wypłacił poszkodowanemu należność w wysokości 1.260,00zł uznając za zasadne wynajęcie pojazdu zastępczego jedynie w okresie 14 dni .

Powód nie zgadzając się z decyzją Ubezpieczyciela dotyczącą wysokości przyznanego odszkodowania zlecił prywatnemu rzeczoznawcy sporządzenie stosownej wyceny. Powołany rzeczoznawca ustalił wartość rynkową samochodu powoda na kwotę 49.400,00zł, zaś wartość pojazdu w stanie uszkodzonym oszacował na kwotę 17.800,00zł . Wobec tego A. S. pismem z dnia 16.05.2012r. wezwał pozwanego do dobrowolnego podwyższenia świadczenia ubezpieczeniowego o kwotę 8.000,00zł, zgodnie z przesłaną stronie pozwanej kalkulacją szkody oraz zażądał refundacji kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres 35 dni. Ustosunkowując się do zgłoszonego żądania Ubezpieczyciel odmówił przyznania dopłaty do wypłaconego odszkodowania oraz refundacji kosztów najmu pojazdu zastępczego ponad uznane 14 dni .

W odpowiedzi na pozew z dnia 27.09.2012r. (...) Towarzystwo (...) S.A. z/s w W. wniosło o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17,00zł.

Na uzasadnienie swojego stanowiska pozwany wskazał, iż wypłacone powodowi odszkodowanie zostało ustalone prawidłowo . Z uwagi bowiem na znaczny zakres uszkodzeń pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...) jego naprawa była ekonomicznie nieuzasadniona albowiem szacowane koszty naprawy przekraczają wartość samochodu. Wobec powyższego należne powodowi odszkodowanie zostało wyliczone na podstawie różnicy pomiędzy wartością pojazdu, według stanu przed zdarzeniem, a jego wartością w stanie uszkodzonym na kwotę 26.100,00zł . Ustosunkowując się natomiast do żądania powoda w zakresie refundacji kosztów najmu pojazdu zastępczego pozwany podkreślił , iż nie uznaje roszczenia także i w tym zakresie albowiem w jego ocenie zwrot kosztów najmu może obejmować jedynie okres 14 dni , na który składają się: 7 dni od momentu poinformowania powoda o zaistnieniu w jego pojeździe szkody całkowitej i 7 dni, w ciągu których poszkodowany mógł sprzedać wrak pojazdu i zakupić nowy samochód. Pozwany nadmienił jednocześnie , że za uznany 14 dniowy czas najmu pojazdu zastępczego A. S. otrzymał w toku postępowania likwidacyjnego kwotę 1.260,00zł. Zakwestionował nadto żądanie zwrotu kosztów sporządzenia prywatnej opinii. Zdaniem pozwanego koszty prywatnej ekspertyzy nie pozostają w normalnym związku przyczynowym ze zdarzeniem ubezpieczeniowym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. S. począwszy od dnia 04.10.2005r. prowadzi zarejestrowaną w G. działalność gospodarczą. Zajmuje się obsługą przyjęć oraz wykonywaniem prac czyszczących na terenie Niemiec. W prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej wykorzystuje pojazd marki F. (...) o nr rej. (...). Samochód jest zarejestrowany na osobę fizyczną tj. na A. S.. Jest to pojazd pięcioletni, posiadający przeszłość szkodową, sprowadzony do kraju w ramach importu prywatnego. A. S. jest drugim właścicielem przedmiotowego pojazdu. Samochód przechodził naprawy poszycia zewnętrznego. Nadwozie było lakierowane wtórnie. Naprawa została przeprowadzona prawidłowo , poza wytwórnią producenta. Na pokrywie silnika istniały złuszczenia wierzchniego lakieru bezbarwnego

/ dowód : - zeznania A. S. – k. 120v,

- zeznania E. O. – k. 120,

- uwierzytelnione tłumaczenie dokumentu stwierdzającego zarejestrowanie działalności w G. – k. 42

- opinia biegłego sądowego – k. 95 /

W dniu 09.04.2012r. w miejscowości T. , woj. (...) doszło z winy kierującego pojazdem marki O. (...) o nr rej. (...) W. N. do kolizji drogowej z samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) stanowiącym własność A. S. .

Z uwagi na fakt, że pojazd sprawcy zdarzenia był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego w niniejszej sprawie (...) Towarzystwa (...) S.A. z/s w W. w okresie od dnia 31.10.2011r. do dnia 30.10.2012r. poszkodowany w dniu 10.04.2012r. zgłosił szkodę pozwanemu.

Tego samego dnia A. S. zawarł z E. O. umowę najmu pojazdu zastępczego marki R. (...) o nr rej. (...) na okres od dnia 10.04.2012r. do dnia 20.05.2012r. C. najmu pojazdu zastępczego wynosił 90 zł za dobę. A. S. korzystał z wynajętego samochodu przez 35 dni tj. do dnia 14.05.2012r. i poniósł z tego tytułu koszty w łącznej wysokości 3.150,00zł. W tym czasie A. S. poruszał się wynajętym pojazdem po terenie Niemiec. Realizował w B. zlecenia związane z prowadzoną przez siebie działalnością gospodarczą

/ dowód : - druk zgłoszenia szkody – akta szkodowe ,

- potwierdzenie zawarcia umowy ubezpieczenia OC – akta szkodowe

- umowa najmu pojazdu zastępczego z dnia 10.04.2012r. – k. 35

- rachunek nr (...) – k. 39,

- potwierdzenie przelewu – k.40,

- zlecenia za miesiąc kwiecień – maj – k. 43 – 47 /

W związku ze zgłoszeniem szkody Towarzystwo (...)A. przyjęło swoją odpowiedzialność i podjęło kroki zmierzające do realizacji ważnej umowy ubezpieczenia OC sprawcy zdarzenia. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pozwany dokonał rozliczenia szkody w pojeździe powoda ustalając ostatecznie , iż naprawa samochodu jest nieopłacalna. Wobec tego Ubezpieczyciel dokonał rozliczenia szkody w pojeździe metodą różnicową pomiędzy jego wartością w stanie nieuszkodzonym (47.100,00zł) i jego wartością po wypadku (21.000,00zł) . Wysokość tak obliczonego odszkodowania w kwocie 26.100,00zł została wypłacona poszkodowanemu w dniu 14.05.2012r. Nadto Ubezpieczyciel zwrócił A. S. część kosztów najmu pojazdu zastępczego w wysokości 1.260,00zł uznając za zasadną refundację kosztów najmu pojazdu w okresie 14 dni .

/ dowód: - wycena nr (...) - akta szkody

- decyzja o wysokości przyznanego odszkodowania – k. 31/

Nie zgadzając się z decyzją Towarzystwa (...) dotyczącą wysokości wypłaconego odszkodowania A. S. zlecił prywatnemu rzeczoznawcy mgr inż. K. B. sporządzenie wyceny określającej wartość pojazdu przed i po szkodzie. Realizując zlecenie prywatny rzeczoznawca ustalił wartość rynkową samochodu powoda w stanie nieuszkodzonym na kwotę 49.400,00zł , a wartość pozostałości oszacował na kwotę 17.800,00zł. Za sporządzenie przedmiotowej wyceny A. S. zapłacił 270,60zł . Pismem z dnia 16.05.2012r. doręczonym stronie pozwanej w dniu 21.05.2012r. poszkodowany wezwał Towarzystwo (...) do dobrowolnego podwyższenia świadczenia odszkodowawczego poprzez dopłatę kwoty 5.500,00zł, zgodnie z przesłanym w załączeniu kosztorysem oraz wyrównanie kosztów najmu pojazdu zastępczego za pozostałe 21 dni w kwocie 1.890,00zł. Pomimo skierowanego wezwania pozwany odmówił roszczeniom powoda

/ dowód: - wycena nr BK-180/12 – k. 13 – 15

- faktura VAT nr (...) – k. 48

- wezwanie do zapłaty z dnia 16.05.2012r.wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 28 –30,32 – 34

- decyzja pozwanego z dnia 04.06.2012 r. – k. 5 /

Z uwagi na rozbieżności dotyczące rozmiarów szkody w pojeździe marki F. (...) o nr rej. (...) Sąd dla prawidłowego rozstrzygnięcia sporu postanowił dopuścić dowód z opinii biegłego sądowego na okoliczność ustalenia rzeczywistej wysokości szkody w pojeździe powoda powstałej w wyniku kolizji drogowej z dnia 09.04.2012r. z uwzględnieniem wcześniejszych uszkodzeń przedmiotowego pojazdu nie pozostających w związku przyczynowym z powstałą szkodą. Nadto Sąd zobowiązał biegłego do ustosunkowania się do zalegających w aktach sprawy kosztorysów przedłożonych

przez strony. Powołany w niniejszym postępowaniu biegły sądowy mgr inż. P. K. po zapoznaniu się ze zgromadzonym w aktach sprawy materiałem dowodowym ustalił wartość rynkową pojazdu w dniu szkody na kwotę 48.000,00zł, zaś jego wartość w stanie uszkodzonym oszacował na kwotę 17.200,00zł. Jednocześnie biegły sądowy wyjaśnił, iż przedłożone przez strony kosztorysy nie różnią się w zakresie kwalifikacji uszkodzeń pojazdu. Strony do ustalenia wartości samochodu przyjęły ten sam właściwy pojazd bazowy, prawidłowo dokonały wyliczenia wartości na dzień powstania szkody, zastosowały prawidłowe stawki za godzinę prac naprawczych. Przyjęty w obu wycenach zakres wyposażenia dodatkowego jest zbliżony. Rzecznawca firmy ubezpieczeniowej bezzasadnie uwzględnił w wycenie bogatszy system ostrzegania o przeszkodzie z przodu i tyłu pojazdu, podczas gdy samochód powoda był wyposażony jedynie w czujnik ostrzegania o przeszkodzie zamontowany na tylnym zderzaku. Wskazał nadto, że strony w sporządzonych przez siebie kosztorysach zastosowały różne korekty indywidualne mające wpływ na wartość pojazdu przed szkodą. W ocenie biegłego zasadnym było zastosowanie korekty ujemnej z tytułu wcześniejszych napraw pojazdu w wysokości 4,0; korekty ujemnej za konieczne naprawy w wysokości 1,0 obejmujące koszt lakierowania pokrywy silnika, korektę ujemną za liczbę właścicieli, generowaną przez program automatycznie oraz korektę za stan ogumienia. Biegły wskazał nadto, że mimo iż pojazd powoda był sprowadzony do kraju w ramach importu prywatnego nie należy stosować korekty ujemnej ze względu na indywidualny zakup za granicą, gdyż pochodzenie samochodu jest dobrze udokumentowane i nie zachodzi ryzyko niepewności zakupu.

/ dowód : - opinia biegłego sądowego – k. 95 /

Sąd zważył, co następuje :

Zgodnie z art. 805§1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. W myśl natomiast dyspozycji art. 363§1 k.c. naprawienie szkody winno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo pociągałoby za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Przyjmuje się, że nieopłacalność naprawy będącą przesłanką wystąpienia tzw. szkody całkowitej, ma miejsce wówczas, gdy jej koszt przekracza wartość pojazdu sprzed wypadku. Stan majątku poszkodowanego zakłócony zdarzeniem ubezpieczeniowym wyznacza bowiem rozmiar należnego odszkodowania. Przy czym określenie progu opłacalności naprawy, a tym samym określenie szkody, jako całkowitej jest różne w zależności od rodzaju ubezpieczenia, z którego szkoda jest likwidowana. Szkoda częściowa ma miejsce wówczas gdy uszkodzony pojazd nadaje się do naprawy, a jej koszty nie przekraczają wartości pojazdu w dniu szkody. Szkoda całkowita natomiast występuje wówczas, gdy pojazd uległ zniszczeniu w takim stopniu, że nie nadaje się do naprawy, albo gdy koszty naprawy przekroczyły wartość pojazdu w dniu likwidacji szkody. W przypadku wystąpienia szkody częściowej zakład ubezpieczeń jest zobowiązany do pokrycia kosztów dokonanej naprawy, w przypadku zaś wystąpienia szkody całkowitej należne odszkodowanie ustala się przy wykorzystaniu tzw. metody dyferencyjnej polegającej na ustaleniu wysokości odszkodowania poprzez pomniejszenie wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym o wartość pojazdu po wypadku (wrak, pozostałości). Takie stanowisko zajął także Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 20.02.2002 r. sygn.akt V CKN 903/00 uznając, iż jeżeli koszt naprawy samochodu jest wyższy od jego wartości przed uszkodzeniem, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do kwoty odpowiadającej różnicy wartości samochodu sprzed i po wypadku.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy zważyć należało, iż wątpliwości Sądu orzekającego nie budził fakt, iż w dniu 09.04.2012r. doszło do zdarzenia skutkującego obowiązkiem wypłaty przez pozwanego stosownego odszkodowania.

Przedmiotem sporu pozostawała natomiast wysokość odszkodowania ustalonego w oparciu o opinie rzeczoznawców złożone zarówno przez powoda, jak i T. (...)A.

Z uwagi na fakt, iż istniały zasadnicze rozbieżności w przedłożonych przez strony wycenach, co do wysokości szkody całkowitej dla prawidłowego rozstrzygnięcia sporu niezbędnym było dopuszczenie dowodu z opinii niezależnego biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego.

M. inż. P. K. po przeanalizowaniu akt sprawy, zalegających w nich kosztorysów stwierdził, iż rynkowa wartość samochodu powoda na dzień powstania szkody wynosiła 48.000,00zł. Jednocześnie biegły oszacował wartość pojazdu w stanie uszkodzonym na kwotę 17.200,00zł. Wyjaśnił, iż w odniesieniu do pojazdu powoda należało zastosować korekty ujemne: z tytułu wcześniejszych napraw samochodu i napraw koniecznych obejmujących koszt lakierowania pokrywy silnika, które to naprawy nie pozostawały w związku przyczynowym z przedmiotową szkodą, korektę ujemną za liczbę właścicieli, generowaną przez program automatycznie oraz korektę za stan ogumienia. Biegły wskazał nadto, że mimo iż pojazd powoda był sprowadzony do kraju w ramach importu prywatnego nie należy stosować korekty ujemnej ze względu na indywidualny zakup za granicą, gdyż pochodzenie samochodu jest dobrze udokumentowane i nie zachodzi ryzyko niepewności zakupu. Na podstawie przeprowadzonych w oparciu o system komputerowy (...) Ekspert wyliczeń potwierdził zaistnienie szkody całkowitej w przedmiotowym pojeździe.

W tym miejscu podkreślić jedynie należało, że w ocenie Sądu przedłożona przez biegłego opinia była wyczerpująca i profesjonalna. Biegły prawidłowo wyliczył szkodę i logicznie uzasadnił swoje stanowisko w tej kwestii. Wobec powyższego Sąd orzekający oddalił wniosek strony pozwanej domagającej się sporządzenia opinii uzupełniającej na okoliczność określenia wartości rynkowej pojazdu w stanie uszkodzonym z uwzględnieniem ofert zakupu przedłożonych przez pozwanego. Zdaniem Sądu wobec merytorycznej poprawności opinii zmierzał on jedynie do przewleczenia prowadzonego postępowania. Biegły wyceniając wartość pozostałości pojazdu posłużył się podobnie, jak strona pozwana systemem komputerowym pozwalającym na precyzyjne ustalenie wartości pojazdu uszkodzonego. Wyliczenie to uwzględnia bowiem indywidualny charakter i stan pojazdu odzwierciedlony w przyjętych przez biegłego korektach.

Skoro, zatem powołany w toku niniejszego postępowania biegły wyliczył wartość szkody na kwotę 30.800,00zł, przeto uznać należało, że wypłacone A. S. w toku postępowania likwidacyjnego odszkodowanie w wysokości 26.100,00zł nie zostało wyliczone prawidłowo i nie wyrównało szkody poniesionej przez powoda w następstwie zdarzenia z dnia 09.04.2012r.

Kierując się zatem zalegającą w aktach sprawy opinią biegłego Sąd na podstawie art. 805 kc zasądził od T.U. (...)A. na rzecz A. S. odszkodowanie w wysokości 4.700,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22.05.2012r. do dnia zapłaty.

Nadto Sąd orzekający zasądził na rzecz A. S. zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego w wysokości 1.890,00zł wraz z odsetkami od dnia 22.05.2012r. do dnia zapłaty. Rozstrzygając o powyższym Sąd orzekający miał na względzie fakt, iż zgodnie z ugruntowanym w tym przedmiocie stanowiskiem Sądu Najwyższego poniesienie przez przedsiębiorcę kosztów wynajęcia samochodu zastępczego do kontynuowania działalności gospodarczej pozostaje w normalnym związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym i stanowi stratę w rozumieniu art. 361§2 kc. Zatem wynajęcie przez A. S. pojazdu zastępczego do dalszego prowadzenia zarejestrowanej na terenie G. działalności gospodarczej w sytuacji, w której uszkodzony pojazd służył powodowi w takim właśnie celu, należy ocenić jako prawidłowe działanie poszkodowanego, minimalizujące szkodę, ponieważ dochody utracone w wyniku zawieszenia działalności gospodarczej mogłyby przewyższyć koszty wynajęcia pojazdu zastępczego / vide, wyrok S.N. z dnia 06.01.2009r., II CKN 109/98 (nie publ.), wyrok SN z dnia (...)2003r. IV CKN 1916/00 (nie publ.), wyrok SN z dnia 08.09.2004r. IV CK 672/03/. W takich sytuacjach poszkodowanemu przysługuje od Ubezpieczyciela zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres od dnia wypadku do dnia, w którym poszkodowany może nabyć analogiczny pojazd, nie dłuższy niż dzień zapłaty odszkodowania. Mając powyższe na uwadze Sąd uznał za zasadną refundację kosztów wynajęcia pojazdu zastępczego marki R. (...) o nr rej. (...) od dnia wyrządzenia szkody do dnia wypłaty na rzecz A. S. należnego odszkodowania umożliwiającego mu nabycie nowego samochodu. A. S. wykazał bowiem nie tylko fakt prowadzenia działalności gospodarczej oraz posługiwania się zniszczonym w wyniku zdarzenia z dnia 09.04.2012r. pojazdem marki F. (...) ale przede wszystkim zgodnie z ogólną regułą dowodową wyrażoną w art. 6 kc udowodnił fakt zawarcia umowy

najmu samochodu zastępczego, który był przez poszkodowanego wykorzystywany w celu realizacji zleceń związanych z obsługą przyjęć i wykonywaniem czynności porządkowych na terenie Niemiec w okresie od dnia szkody do dnia zapłaty odszkodowania przez stronę pozwaną tj. do dnia 14.05.2012r. Wykazał nadto wysokość poniesionych w tym celu wydatków. Wobec tych okoliczności Sąd uznał za zasadny zwrot przedmiotowych kosztów za okres 35 dni , od których odliczył kwotę 1.260,00zł wypłaconą przez Ubezpieczyciela w postępowaniu likwidacyjnym za uznane 14 dni korzystania z pojazdu zastępczego (3.150,00zł – 1.260,00zł = 1.890,00zł).

Orzeczenie o odsetkach Sąd oparł o treść art. 817 kc, zgodnie z zasadą prawa cywilnego , według której dłużnik popada w opóźnienie, jeżeli nie spełnia świadczenia w terminie , w którym stało się wymagalne.

Jednocześnie Sąd nie uwzględnił roszczenia powoda w zakresie zwrotu kosztów sporządzenia prywatnej kalkulacji szkody w wysokości 270,60zł . W ocenie Sądu powyższy wydatek nie sposób uznać za wydatek konieczny. A. S. uznając , że przyznane mu odszkodowanie nie rekompensuje poniesionej przez niego szkody mógł wystąpić do Sądu bez konieczności sporządzenia prywatnej ekspertyzy. Jeżeli natomiast zdecydował się na jej wykonanie winien jest samodzielnie ponieść związane z tym koszty .

Częściowe uwzględnienie powództwa uzasadniało zastosowanie przy rozstrzyganiu o kosztach procesu regulacji z art. 100 kpc . Powód wygrał spór w 89% (stosunek kwoty zasądzonej 6.590,00zł do żądanej 7.390,00zł) i poniósł koszty w łącznej wysokości 2.734,52zł, w tym opłatę sądową w kwocie 383,00 zł, koszty opinii 1.151,52zł oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 1.200,00zł ustalone na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r.Dz.U. Nr 163,poz.1348 z sprawie opłat za czynności adwokackie(...), natomiast strona pozwana poniosła koszty zastępstwa procesowego wraz z opłatą od pełnomocnictwa w wysokości 1.200,00zł. Wobec powyższego Sąd zasądził na rzecz A. S. częściowy zwrot kosztów procesu w kwocie 2.296,40zł, o czym orzekł, jak w pkt. IV wyroku .